

Сучасна цивілістика покликана не лише за допомогою універсального цивілістичного інструментарію (договору) регулювати правовідносини з надання послуг по доставці пасажирів, але й за допомогою актів цивільного законодавства встановлювати умови, за яких особи (учасники договірних правовідносин) реалізовуватимуть свою правосуб'єктність в конкретних правовідносинах.

Література

1. Скакун О. Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс): Підручник / О. Ф. Скакун. – Харків: Еспада, 2006. – 656 с.
2. Малеев Ю. Н. Конвенция для унификации некоторых правил международных воздушных перевозок / Ю. Н. Малеев // Московский Журнал международного права. – 2001. – № 1. – С. 311-313.
3. Барабаш Т. М. Погляди на повітряне право на прикладі Росії та України / Т. М. Барабаш // Людина, суспільство, держава: правовий вимір в сучасному світі: [Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, Національний авіаційний університет, 27 лютого 2014 р.]. – НАУ, 2014. – 708 с.

УДК 347.82 (043.2)

Васко А. Р., студентка,
Юридичний факультет,
Національний університет ДПС України, м. Ірпінь
Науковий керівник: Гаврилішин А. П., к.ю.н., доцент

ПОБЛЕМА ПОНЯТТЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Досліджуючи питання сутності корпоративних відносин, а також спори, які виникають в даній сфері, можна стверджувати, що це питання є актуальним, оскільки існує проблема щодо законодавчої урегульованості корпоративних правовідносин, відсутності тлумачення на законодавчому рівні спеціальної термінології, застарілості окремих нормативно-правових актів. Внаслідок цього правова доктрина переповнена спірними позиціями, а узагальнення судової практики та рекомендації Президії Вищого господарського суду, які повинні базуватись на спеціальному законодавстві, дедалі частіше виконують роль єдиного регулятора відносин у сфері корпоративного права.

Проблему корпоративних правовідносин щодо визначення поняття корпоративних відносин, їх сутності та змісту, кола учасників, критеріїв визначення підвідомчості (підсудності) корпоративних спорів господарським судам розглядали такі вчені, як Васильєва В. А., Дзера О. В.,

Коссаk В. М., Кравчук В. М., Луць В. В., Спасибо-Фатєєва І. В., Яворський О. С., Щербина О. В., Щербина В. С. та інші.

В науковій літературі немає єдиної позиції щодо того, що слід розуміти під корпоративними відносинами. На цей рахунок існує кілька точок зору. До корпоративних правовідносин, як вважає Кононов В. С., належать відносини, які виникають міжгосподарськими товариствами, кооперативами та їх учасниками [1, с. 110].

Кузнєцова Н. С. вважає, що «у доктрині можна виділити два загальних підходи до визначення корпоративних відносин: широкий і вузький. У широкому розумінні корпоративними відносинами розглядаються всі правовідносини, де одним із учасників виступає корпорація як організаційно-правова форма юридичної особи, що здійснює підприємницьку діяльність. У вузькому (власному) розумінні – це зобов'язальні відносини між корпорацією (її органами) та учасниками з приводу управління, ведення справ, надання інформації тощо [2, с. 20].

На наявності у корпоративних правовідносин усіх ознак цивільних наголошує Щербина В. С.: «оскільки корпоративні правовідносини є одним із видів цивільних правовідносин, їм притаманні всі ознаки цивільних правовідносин: дозволена спрямованість, рівність учасників, автономія їхньої волі, майнова самостійність, захист суб'єктивних прав та майновий, компенсаційний характер відповідальності» [3, с. 161].

Корпоративні відносини – це відносини щодо виникнення, зміни, припинення корпоративних прав. Усі існуючі позиції щодо розуміння корпоративних відносин мають право на існування, так як в кожному визначенні поняття корпоративних відносин за основу приймається той чи інший критерій (об'єкт, зміст тощо) і самі корпоративні відносини диференціюються за цими критеріями на різні види.

За своєю правовою природою корпоративні відносини є поєднанням взаємопов'язаних та взаємообумовлених організаційно-господарських та майново-господарських відносин, що існують у нерозривній єдності.

Зміст корпоративних прав та корпоративних відносин визначається ст. 167 Господарського кодексу України. Відповідно до ч. 1 ст. 167 ГК України законодавець наводить визначення корпоративних прав, ними є права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Корпоративні відносини, а отже, і корпоративні права, можуть виникати щодо юридичних осіб різних організаційно-правових форм. З огляду на те, що здійснення корпоративних прав у різних видах господарських товариств має певні особливості, серед них можна виокремити корпоративні права щодо господарських товариств – об'єднань майна (капіталів), до яких належать акціонерні товариства, а також товариства з обмеженою відповідальністю та з додатковою відповідальністю і корпоративні права щодо господарських товариств – об'єднань осіб (діяльності), якими визнаються повні та командитні товариства. Господарським кодексом встановлено ще три організаційно-правові форми юридичних осіб, у яких можуть виникати корпоративні відносини. До них належать приватні підприємства, фермерські господарства та підприємства споживчої кооперації [4, с. 104].

Література

1. Кононов В. С. Корпоративное правоотношение: понятие, признаки, сущность / Под ред. О. Ю. Шиловоста. – М.: Изд-во НОРМА, 2005. – С. 68.
2. Кузнецова Н. С. Поняття, ознаки і класифікація корпоративних спорів / Н. С. Кузнецова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.legalweekly.com.ua/article/?uid=133>.
3. Щербина В. С. Господарське право: підручник / В. С. Щербина – К.: Юрінком Інтер, 2009. – 656 с.
4. Щербина В. С. Деякі проблеми удосконалення господарського і господарського процесуального законодавства / В. С. Щербина // Право України – 2010. – № 8. – С. 13-19.

УДК 347.736:338.45:629.73 (043.2)

Грибчук Л. М., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКРУТСТВА АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У період становлення і розвитку відносин в економіці України тенденції банкрутства поширюються не тільки на окремих суб'єктів господарювання, а й на авіаційну галузь економіки. Визнання в судовому порядку господарюючих суб'єктів банкрутами, неспроможних своєчасно виконати свої зобов'язання перед контрагентами або державою стало